

Слово казано отъ С. Ил. Доброплодный въ Котелъ на испититѣ първата година на 1842/3 въ присѣствіето на Прѣславския митрополитъ Парфирія и многочисленна публика отъ мъжже, жени и моме изъ цѣлото село, когато се дадохъ награди отъ самия Митрополитъ на ония, които отговорихъ добръ въ прѣдмѣтитѣ си.

„Азъ една само прѣмудрость познавамъ,
да има чловѣкъ страхъ отъ Бога,
защото „начало прѣмудрости страхъ Господень“.

Златоустъ.

Нѣма никакво сжмвѣние, че учението (прѣмудростта) се прѣдпочита отъ сръброто и е по-драгоцѣнно отъ най чистото злато, както казва Соломонъ (гл 8 10). Чрѣзъ учението се отнема сиромашеството и унижението (Солом. гл. 19. 13-18), Чрѣзъ него се извършватъ безбройни полѣзни работи за обществото, чрѣзъ него сж се изнамѣрили разни научни открития. чрѣзъ учението народитѣ се възвишаватъ, конституционнитѣ държави благоденствуватъ, Демократическитѣ се запазватъ и прѣкарватъ благополучно. въ него има и дѣлгоденствие и слава (Солом. гл. Г. 16), учението най-сетнѣ. както казва Цицеронъ, образува младостта, весели старостта, украсява щастieto, дава помощ и утѣшение на нещастieto, весели чловѣка и вжтрѣ въ къщи и вънъ, принощува съ насъ и съпжтува съ насъ! Чрѣзъ него най сетнѣ можемъ да се научимъ, че трѣбва да имаме страхъ Господень и чрѣзъ него като узнайми длѣжноститѣ си къмъ Бога, къмъ ближния си и къмъ самага себѣ си, можемъ да прѣкараме и настоящия си животъ щастливо и бѣдѣщия прѣ-блаженно; Защото, ако учението не причини това послѣднето, т. е., да ни вдѣхне въ душата страхъ отъ Бога, таковато не само не е полѣзно, но и врѣдително, истина важна, която ще бѣде прѣдмѣта на настоящето ми слово.